Izrek

Člena 29 in 39(2) in (3) Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) ter člen 8(3) Prve direktive Sveta z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (73/239/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/49, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo ureditvi države članice, ki v okviru pogodb o zdravstvenem zavarovanju, ki niso povezane s poklicno dejavnostjo, določa, da je mogoče premijo, franšizo in storitev letno prilagajati samo:

— *na podlagi indeksa cen življenjskih potrebščin, ali*

— *na podlagi tako imenovanega zdravstvenega indeksa, če in kolikor spremembe navedenega indeksa presegajo indeks cen življenjskih potrebščin, ali*

— *po pridobitvi dovoljenja upravnega organa, pristojnega za nadzor nad zavarovalnicami, ki odloča na zahtevo zadevne zavarovalnice, če navedeni organ ugotovi, da ne glede na prilagoditve premijskih stopenj, izračunane na podlagi teh dveh vrst indeksov, uporaba premijske stopnje te zavarovalnice povzroča ali bi lahko povzročila izgubo.*

Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da taki ureditvi ne nasprotujeta, če ni na voljo nobenega manj omejevalnega ukrepa, na podlagi katerega bi bilo mogoče v enakih okoliščinah doseči cilj varstva potrošnika pred precejšnjimi in nepričakovanimi zvišanji zavarovalnih premij, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

([1]) UL C 32, 4.2.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – ITV Broadcasting Limited in drugi proti TV Catch Up Limited

(Zadeva C-607/11) ([1])

(Direktiva 2001/29/ES — Člen 3(1) — Razširjanje oddaj izdajateljev komercialnih televizijskih programov s strani tretje osebe po internetu — „Live streaming“ — Priobčitev javnosti)

(2013/C 123/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

Tožena stranka: TV Catch Up Limited

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10) – Pojem „priobčitev javnosti“ – Dovoljenje avtorja za televizijsko oddajanje njegovih del prek prostodostopnega televizijskega oddajanja na celotnem ozemlju države članice ali na geografsko omejenem ozemlju znotraj države članice – Storitev oddajanja, ki jo za posamezne naročnike, ki plačujejo naročnino za radijsko in televizijsko oddajanje in ki zato oddaje lahko sprejemajo v realnem času prek video tokov na internetu, zagotavlja tretji izdajatelj.

Izrek

1. *Pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da zajema retransmisijo del, vključenih v prizemno televizijsko radiodifuzno oddajanje,*

   — *ki ga opravlja subjekt, ki ni prvotni izdajatelj,*

   — *po internetnem toku, do katerega je omogočen dostop naročnikom tega subjekta, ki lahko sprejemajo to retransmisijo s priključitvijo na strežnik tega subjekta,*

   — *čeprav so ti naročniki na ciljnem ozemlju navedenega prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja in lahko to oddajanje zakonito sprejemajo po televizijskem sprejemniku.*

2. *Na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da se retransmisija, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, financira z oglasi in je tako pridobitna.*

3. *Na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da retransmisijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, opravlja subjekt, ki neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju.*

([1]) UL C 65, 3.3.2012.